

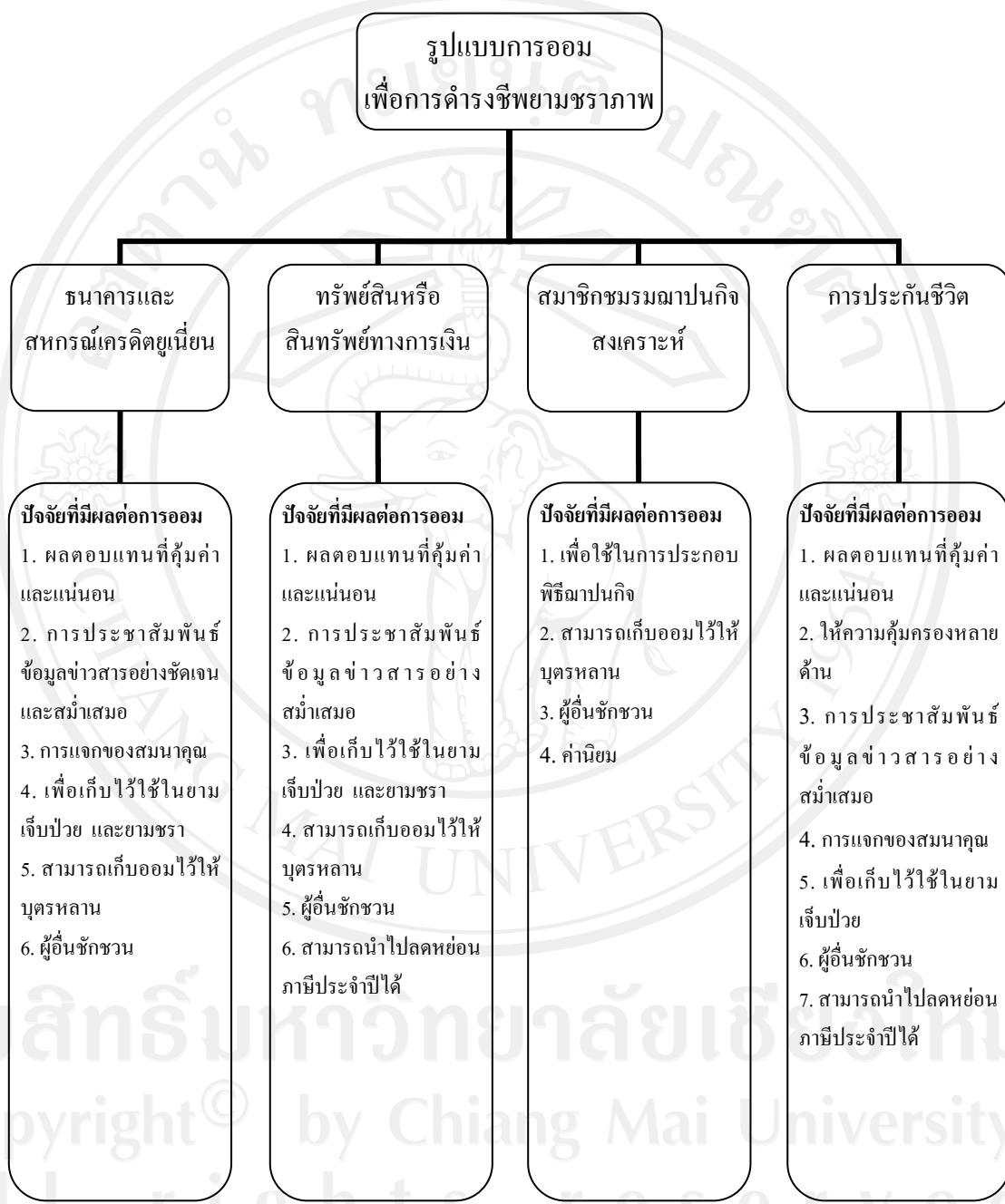
บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดรูปแบบการออมเพื่อการดำรงชีพ ยามชราภาพของประชาชนในเขตชนบท อำเภออยต์สะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ข้อมูลปฐมภูมิได้จากการสุ่มตัวอย่างจากประชาชนในอำเภออยต์สะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นอำเภอที่ใช้เป็นตัวแทนของเขตชนบท โดยมีประชาชนที่มีงานทำทั้งหมด 1,827 คน

3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

กรอบแนวคิดในการศึกษามีอยู่ว่าคนเรานั้น เมื่อคำนึงถึงการดำรงชีวิตยามชราภาพแล้ว จะต้องคิดถึงการเก็บออมเป็นหลัก ซึ่งการเก็บออมนั้นมีอยู่หลายลักษณะ เช่น การฝากเงินกับธนาคาร การลงทุนในสินทรัพย์ทั้งที่เป็นทรัพย์สินถาวรและหลักทรัพย์ต่างๆ นอกจากนั้นแล้ว ประชาชนในเขตชนบทยังมีการออมเงินในรูปแบบการออมเงินกับชุมชนชาวปัจเจกเชื้อชาติ ซึ่งการออมในลักษณะต่างๆ นั้น จะมีการออมมากหรือน้อยเท่าใดจึงอยู่กับว่าในปัจจุบันมีอายุระดับใด มีการศึกษาระดับใด ประกอบอาชีพอะไร ตามกรอบแนวความคิดในรูปที่ 3.1

จากการอบรมแนวคิดรูปที่ 3.1 แสดงถึงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดในการเลือกในรูปแบบการอบรมในลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1) การอบรมในรูปสินทรัพย์ทางการเงินในสถาบันการเงิน โดยที่ปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อการอบรมประเภทนี้ ได้แก่ ผลตอบแทนที่คุ้มค่าและแน่นอน การมีดอกเบี้ยในระดับที่ผู้ฝึกพอดี การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารอย่างชัดเจนและทั่วถึง เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเงินป่วยและยามราศีความเชื่อมั่นว่าการอบรมลักษณะนี้นั้น จะสามารถเก็บไว้ให้บุตรหลานได้

2) การอบรมในรูปทรัพย์สินหรือสินทรัพย์ทางการเงินที่อยู่ในขอบเขตของกฎหมาย เป็นการอบรมในรูปของการลงทุนซื้อบ้าน/ที่ดินเพื่ออุดหนาคัย การลงทุนซื้อบ้าน/ที่ดินเพื่อธุรกิจ การซื้อทองคำ และการซื้อพันธบัตร ปัจจัยที่มีผลต่อการอบรมรูปแบบนี้ ได้แก่ ผลตอบแทนที่คุ้มค่าและแน่นอน มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสม่ำเสมอ สามารถเก็บออมไว้ให้บุตรหลาน และสามารถนำไปปลดหนี้ภัยประจำปีได้

3) การอบรมในรูปเงินสดกับสมาชิกมาปันกิจสังเคราะห์ ชุมชนมาปันกิจสังเคราะห์ หมายถึง กิจการที่บุคคลหลายคนตกลงกันเพื่อทำการสังเคราะห์ชึ่งกันและกัน ในการจัดการศพ และสังเคราะห์ครอบครัวของบุคคลหนึ่งบุคคลใดเสียชีวิต ปัจจัยที่มีผลต่อการอบรมรูปแบบนี้ ได้แก่ การใช้ในการประกอบพิธีมาปันกิจศพตนเอง และเพื่อนำเงินที่เหลือให้บุตรหลานต่อไป

4) การอบรมในรูปประกันชีวิต การประกันชีวิตนั้นมีหลายรูปแบบ ได้แก่ สะสมทรัพย์สะสมทรัพย์เพื่อใช้เป็นเงินบำนาญ ประกันสุขภาพ ประกันโรคมะเร็ง ประกันอุบัติเหตุ เป็นต้น ปัจจัยที่มีผลต่อการอบรมรูปแบบนี้ ได้แก่ การได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่าและแน่นอน กรมธรรม์ประกันชีวิตสามารถให้ความคุ้มครองหลายด้าน การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนั้นแล้วปัจจุบันการประกันชีวิตยังสามารถนำไปปลดหนี้ภัยประจำปีได้

3.2 ประชารถและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาระบบนี้ ต้องการศึกษาการอบรมเพื่อดำรงชีพในยามชราภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท โดยเลือกเอาประชาชนในเขตอำเภอสะแก๊ด จังหวัดเชียงใหม่มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจำนวน 400 ตัวอย่าง จากกลุ่มประชากรที่มีงานทำทั้งหมด 1,827 คน สามารถแบ่งกลุ่มประชากรตามสาขาวิชาอาชีพได้ 4 กลุ่ม ได้แก่ อาชีพเกษตรกร อาชีพค้าขาย อาชีพรับจำทัวไป และอาชีพรับราชการ

จากข้อมูลตารางที่ 3.1 ได้ทำการศึกษาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างวิธีของ Taro Yamane ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน ในการประเมินค่าสัดส่วนเกิดขึ้นในระดับร้อยละ 5 โดยมีวิธีการคำนวณตามสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ

e = ความคลาดเคลื่อนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

N = จำนวนของประชากร

n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{1,827}{1 + 1,827(0.05)^2}$$

$$n = 328$$

ได้กลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา 328 คน ผู้ศึกษาจึงขอปรับกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยแบ่งตามอาชีพ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยทำงานที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มอาชีพ	จำนวนประชากร (ราย)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (ราย)
เกษตรกร	111	80
ค้าขาย	188	120
รับจ้างทั่วไป	1,222	120
รับราชการ	306	80
รวม	1,827	400

ที่มา : เทศบาลตำบลดอยสะเก็ด

3.3 วิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่องรูปแบบการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพของประชาชนในเขตชนบทอำเภอตดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ มีวิธีการศึกษา ดังนี้

1. การหารูปแบบการออมเพื่อเก็บไว้ใช้ในการดำรงชีพยามชราภาพ จะเป็นการศึกษาว่า ประชาชนในเขตชนบทมีการออมในรูปแบบต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 การออมกับธนาคาร

1.2 การออมสหกรณ์ออมทรัพย์และสถาบันการเงินอื่นๆ ได้ศึกษาการออมกับสหกรณ์ เศรษฐยูเนี่ยนครุ สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยน และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร

1.3 การออมในรูปทรัพย์สินหรือสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งเป็นการลงทุนในบ้าน/ที่ดิน เพื่อธุรกิจ การลงทุนในบ้าน/ที่ดินเพื่อยู่อาศัย การซื้อทองคำ และการซื้อพันธบัตร

1.4 การออมกับสมาคมอาชีวะปักกิจส่งเคราะห์ สามารถแบ่งเป็นการออมกับชุมชนสมาคมอาชีวะปักกิจส่งเคราะห์หมู่บ้าน และชุมชนสมาคมอาชีวะปักกิจส่งเคราะห์ผู้สูงอายุ

1.5 การออมในรูปการประกันชีวิต เป็นการออมในรูปแบบประกันชีวิตกับบริษัท ประกันชีวิต

2. การศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพของประชาชนในเขตชนบท โดยศึกษาถึงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดรูปแบบการออมประเภทต่างๆ ดังนี้ คือ

รูปแบบที่ 1 การออมในรูปสินทรัพย์ทางการเงินในสถาบันการเงิน โดยมีปัจจัยที่มีผลต่อการออมประเภทนี้ ได้แก่

1.1 การได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่า และแน่นอน

1.2 การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสม่ำเสมอ

1.3 การแจกของสมนาคุณ

1.4 เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วย และยามชรา

1.5 ความต้องการเก็บออมไว้ให้บุตรหลาน

1.6 การออมเนื่องจากลูกผู้อื่นชักชวน

รูปแบบที่ 2 การออมในรูปทรัพย์สินหรือสินทรัพย์ทางการเงิน ที่อยู่ในขอบเขตของกฎหมาย ปัจจัยที่มีผลต่อการออมรูปแบบนี้ ได้แก่

2.1 การได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่า และแน่นอน

2.2 การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสม่ำเสมอ

2.3 เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วย และยามชรา

2.4 ความต้องการเก็บออม ไว้ให้บุตรหลาน

2.5 การออมเนื่องจากถูกผู้อื่นชักชวน

2.6 สามารถนำไปปลดหนี้อนกษัยประจำปีได้

รูปแบบที่ 3 การออมในรูปเงินสดกับสมาชิกสามัคคีปัจจัยที่มีผลต่อการออมรูปแบบนี้ ได้แก่

3.1 เพื่อใช้ในการประกอบพิธีสามัคคี

3.2 ความต้องการเก็บออม ไว้ให้บุตรหลาน

3.3 การออมเนื่องจากถูกผู้อื่นชักชวน

รูปแบบที่ 4 การออมในรูปประกันชีวิต ปัจจัยที่มีผลต่อการออมรูปแบบนี้ ได้แก่

4.1 ผลตอบแทนที่คุ้มค่าและแน่นอน

4.2 ให้ความคุ้มครองหลายด้าน

4.3 การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร

4.4 การแยกของสมนาคุณ

4.5 เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วย และยามชรา

4.6 การออมเนื่องจากถูกผู้อื่นชักชวน

4.7 สามารถนำไปลดหนี้อนกษัยประจำปีได้

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษารูปแบบการออมเพื่อการดำรงชีพyan ระหว่างของประชาชนในเขตชนบท อำเภออยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จะใช้แบบสอบถาม โดยการสัมภาษณ์ประชาชนในเขตเทศบาลอำเภออยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

3.5 วิธีการวิเคราะห์

1. การศึกษารูปแบบการออม และปัจจัยที่มีผลต่อการออมของประชาชนในเขตอำเภออยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ อาศัยวิธีวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วยความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

2. การศึกษาความพึงพอใจใช้วิธีการวิเคราะห์ใช้มาตราวัดของ Likert's Scale สำหรับการวัดระดับความสำคัญของความพึงพอใจต่อการออมในรูปแบบต่างๆ เป็นลักษณะคำถามมีคำตอบให้เลือก 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย แต่ละระดับมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
มาก	3
ปานกลาง	2
น้อย	1
เกณฑ์การแปลความหมาย	
2.51 – 3.00	ความหมาย มีความสำคัญในระดับมาก
1.51 – 2.50	ความหมาย มีความสำคัญในระดับปานกลาง
1.00 – 1.50	ความหมาย มีความสำคัญในระดับน้อย